

Ting ved denne Ordning af Artilleriet, som man ikke maa oversee, og det er den, at naar man vil søge at fremkalde en Forandring i Forholdet mellem Hærens og Søværnets Artilleri, saa kan dette kun stee fuldstændigt, forsaavidt man er i reen Overensstemmelse med Administrationen. Det vil ikke være muligt her fra Rigsdagens Side at forme et Forslag saaledes, at Rigsdagen netop derigjennem fører sin Villie igjennem, som den vil det; thi kun naar et saadant Forslag omfattes med Bevillie af Regjeringen og udføres i den Aand, hvori det er stillet, vil man kunne gennemføre, hvad Forslaget tilsigter. Nu har jeg fornummet, at Udvalgets nuværende Forslag gaaer netop i den Retning, hvori den høitagtede Minister har tænkt sig at ville gaae. Efter den Udtalelse, vi have hørt af ham i Udvalget, indeholder Forslaget netop det, han tilsigter, og ihvordel jeg har nogen Betænkelighed derved, og det ikke udtrykker den Tanke, jeg havde tænkt mig at see gennemført, saa har jeg dog sluttet mig dertil i Haab om, at det skulde være et Skridt til, at det Dertiligere blev tilveiebragt. Forskjellen mellem Forslaget her og det, som blev oplæst af det ærede Medlem, er netop den, at det sidstnævnte Forslag kun vil en Forening i teknisk Henseende mellem Hærens og Søværnets Artilleri, medens vort Forslag vil, at Chefen for Hærens Artilleri tillige skal være Generalinspecteur for Søartilleriet, saa at han altsaa faaer med det Personelle, med Artillericorpsset at gjøre. Dette anseer jeg for ikke saa heldigt, og i alt Fald troer jeg ikke, at det er nødvendigt, men, som sagt, jeg har tiltraadt Forslaget i det Haab, at det falder sammen med den Tanke, som den høitagtede Minister selv har med Hensyn til dette Spørgsmaal; og at det saaledes vil blive gennemført. Hvad den anden Ting angaaer, som staaer i Forbindelse dermed, og som afhandles i Forslagene under Nr. 14 og 17, da havde navnlig den høitagtede Minister megen Betænkelighed ved at tiltræde Udvalgets Forslag i den Henseende, fordi han meente, at det vilde være vanstelig at finde Officerer i Søværnet, som saaledes uden Videre kunde gaae ind og overtage Posten som Løjtnanter. Ministeren meente, at naar de unge Mennesker først vare

komne fra Skolen og vare blevne Secondlieutenanter, vilde de bestæftige sig saameget med Søen, at de vilde kaste Bogen tilside, og muligen først, naar de forfremmedes til Premierlieutenanter, optage Bogen igjen og studere det Techniske. Jeg troer dog, at den høitagtede Minister heri gjør de unge Officerer nogen Uret. De Officerer, som gaae af fra Officeresskolen, og som i den meste Tid, de have tilbragt der, have modtaget videnskabelig Underviisning, glemme ikke saaledes Bogen; jeg kunde næsten sige, at de ifølge Inertiens Lov endnu i nogen Tid vilde beholde Bogen i deres Haand og studere, hvad der er nødvendigt for dem for at sætte sig ind i deres Sag. Desuden have vi jo en høiere Afdeling ved Officeresskolen — for Tiden Højskolen —, hvor flere unge Officerer hidtil ere tyede hen for at skaffe sig Kundskab, skjøndt der har været meget ringe Udsigt for dem til at faae en Ansættelse, hvori de kunne gjøre disse Kundskaber frugtbringende. Det er jo dog heller ikke nødvendigt, at alle Officerer studere Artilleri med den Nødsagtighe, som er nødvendig for at faae de Kundskaber, der maae udfordres hos en Løjtnant og Underløjtnant. Naar man organiserer Underviisningen ved Officeresskolen paa en helbig og fornuftig Maade — maaskee noget anderledes end nu —, og naar det vides blandt Flaadens Officerer, at disse Poster som Løjtnant og Underløjtnant skulle besættes af deres Midte, ligesom Tilfældet hidtil har været med Hensyn til Equipagemesteren og Talskriveren, saa nærer jeg ikke nogen Tvivl om, at de Kundskaber, der behøves, ogsaa vilde blive erhvervede iblandt Søofficererne med dette Formaal for Øie. Jeg havde egentlig ikke tænkt at røre ved dette Spørgsmaal; Grunden, hvorfor jeg har forlangt Ordet, ligger nærmest i nogle Ytringer, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage). Det, hvorom jeg ønskede at tale, er Hovedspørgsmaalet her, nemlig Rustningerne og den dermed i Forbindelse staaende Recrutfølelse; thi det skulde ikke undre mig, om der blandt Tingets Medlemmer vare adskillige, som ikke have forstaaet de Udtalelser, der her idag ere faldne fra flere Medlemmer af Udvalget. De Standpunkter